

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 311
din data de 28.06.2023

Dosar nr. 202/2022

Petiția nr. 2722/13.04.2022

Petent: [REDACTED]

Reclamat: [REDACTED]

Obiect: afirmații jignitoare la adresa petentului "pi*** mătii, tu ești un arab, du-te în țara ta"

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

[REDACTED] cu adresa de corespondență în Iași, str. [REDACTED]
[REDACTED] jud. Iași, e-mail: [REDACTED]

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamațiilor

[REDACTED] cu domiciliul în sat [REDACTED] com [REDACTED] str [REDACTED]
[REDACTED] și adresa de corespondență în Botoșani, str [REDACTED] id. Botoșani

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20 alin. (4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa înregistrată sub nr. 2722/27.04.2022 a fost citat petentul iar prin adresa înregistrată sub nr. 2980/27.04.2022 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu în data de 12.05.2022.

5. Procedură legal îndeplinită.

6. La termenul stabilit părțile au fost prezente.

7. A fost solicitat un punct de vedere Centrului e Dializă Avitrum Botoșani referitor la aspectele semnalate în petiție, prin adresa înregistrată sub nr. 2979/27.04.2022. Acesta răspunde solicitării noastre prin adresa înregistrată sub nr. 3452/16.05.2022

8. În cadrul ședinței de audieri, petentul depune înscrisuri care sunt comunicate părții reclamate sub semnătură, iar partea reclamată depune punct de vedere înregistrat sub nr. 3381/12.05.2022 care este comunicat petentului prin semnătură.

9. Petentul a depus depune concluzii scrise prin adresa înregistrată sub nr. 3849/30.05.2022.

10. Partea reclamată depune concluzii scrise înregistrate sub nr. 3925/03.06.2022.

III. Susținerea părților

Susținerea petentului

11. Prin petiția înregistrată sub nr. 2722/13.04.2022 petentul susține că în ziua de 11 ianuarie 2022, ora 08:40, în timpul efectuării vizitei medicale, partea reclamată, pacient cronic în cadrul centrului de dializă Avitum Botoșani, a refuzat vizita și a declarat că nu dorește să nu mai fie consultat de către acesta, l-a agresat verbal, l-a insultat, adresându-i injurii în salonul de dializa numărul 4, de față cu alți pacienți, și cu personalul medical (asistenți medicali).

12. Petentul precizează că, la momentul când partea reclamată a devenit agresiv (verbal) și agitat, nu a mai participat la consultația dumnealui, nici măcar nu l-a atins, chiar a încercat să îl liniștească. Cu toate acestea, partea reclamată i s-a adresat: **"pi*** mătii, tu ești un arab, du-te în țara ta"**.

13. Ulterior acestui eveniment, dar în aceeași zi, petentul a depus plângere împotriva părții reclamate la IPJ Botoșani, care a efectuat cercetări și l-a sancționat contravențional pe acesta conform prevederilor art. 2 pct. 1 din Legea nr. 61/1991R.

14. Echipa de management a Centrului de dializă Avitum Botoșani a transmis o notificare scrisă părții reclamate în data de 13.01.2022, prin care i se comunica faptul că o asemenea conduită agresivă față de personalul medical nu va fi tolerată de către companie, însă acesta a refuzat semnarea documentului.

15. Drept consecință a demersurilor efectuate de către petent, partea reclamată a sesizat la Direcția de Sănătate Publică (DSP) Botoșani și Colegiul Medicilor Botoșani, faptul că a fost agresat fizic și verbal, ceea ce este în contradicție cu realitatea, ținând cont ca situația a fost cercetată de către organele de poliție. Colegiul Medicilor Botoșani a transmis sesizarea către Colegiul Medicilor Iași, care l-a convocat pe petent pentru a explica situația și a efectua cercetări în acest sens.

16. Toată situația creată de partea reclamată a avut un impact negativ din mai multe puncte de vedere: timpul irosit, stresul psihic.

17. Petentul subliniază faptul că cele expuse nu reprezintă un caz izolat, ci în repetate rânduri partea reclamată se adresează la persoana sa ca fiind **"un arab"**.

18. Depune înscrisuri.

Susținerea părții reclamate

19. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 3381/12.05.2022, partea reclamată, pacient dializat la Centrul de dializă Avitum Botoșani, suferind de 10 boli cardiace, pulmonare și renale susține că probele depuse de petent nu au temei legal:

- P-V încheiat de Poliția Botoșani este nul deoarece a fost încheiat la o dată ulterioară incidentului pe baza unor informații culese ulterior, după 37 de zile de la incident, la sediul poliției fără ca acest să fie prezent sau audiat, fiind sancționat cu avertisment nu cu sancțiune.

- specificarea unei naționalități nu este discriminare, nu știa cum îl cheamă pe doctor

- OG 137/2000 îi dă dreptul să își aleagă medicul și asistența medicală și îi dă dreptul la libertatea de opinie și exprimare, dreptul la petiție, dreptul la îngrijire medicală și dreptul la securitate și obținerea protecției statului împotriva violențelor sau maltratărilor din partea oricărui individ, grup sau instituție.

20. Partea reclamată susține că în data de 11.01.2022, la ora 6 dimineața, fiind conectat la aparatul de dializă a solicitat de mai multe ori să fie consultat de un medic pentru a primi calmant împotriva durerilor pe care le avea. După 2 ore a intrat petentul, nervos, i-a izbit piciorul de pat și a început să "răcnească" în limba maternă (arabă). În momentul în care s-a aplecat să îl lovească la față, partea reclamată a țipat la el, pentru ca i-a produs un șoc și pentru că era legat de aparatul de dializă și nu avea cum să se apere, spunându-i: **"eu te bag în p**** mătii, tu ești în România și trebuie să vorbești limba română, dacă nu vrei du-te în țara ta și vorbește araba. Eu nu știu să vorbesc arabă"**

21. Pentru că a fost agresat fizic și verbal, partea reclamată a refuzat să mai fie consultat de petent, și a solicitat și în scris dar și verbal să nu mai fie consultat de acesta întrucât i-a provocat temere și stare de frică accentuată. În data de 25 ianuarie petentul a venit în salon, a pus parafa pe protocol, dar fără a-l consulta.

22. Ulterior incidentului, Clinica împreună cu doctorul și asistenții au încercat să îl alunge din Centru trimițându-i o notificare, toți având comportamente ostile față de el.

23. Deși incidentul s-a produs în data de 11 ianuarie, după 37 de zile Clinica împreună cu Poliția Botoșani au încheiat un P-V în lipsa sa, prin care a fost avertizat, nicidecum sancționat contravențional.

24. Se consideră discriminat prin faptul că a fost abuzat fizic și verbal, amenințat fiindu-i cerut în mod repetat să plece din centrul de dializă, fiind desconsiderat ca ființă umană, spunându-i că nu ai are nicio șansă de vindecare.

25. Prin concluziile scrise depuse și înregistrate sub nr. 3849/30.05.2022, partea reclamată solicită respingerea acțiunii formulate de către petent, persoanele vinovate să fie sancționate, obligate să își ceară scuze public și să fie afișate scuzele pe un perete al Centrului Avitum la vederea pacienților întrucât a fost victima unui tratament advers venit ca reacție la plângerile din caietul de reclamații al Centrului, la plângerea formulată la DSP Botoșani și Colegiul Medicilor. De asemenea, să se constate că medicul a încălcat grav regulamentul Ministerului Sănătății din data de 23 decembrie 2004 al pacienților dializați.

26. Depune înscrisuri.

27. În punctul de vedere emis de către Centrul de dializă Avitum Botoșani înregistrat sub nr. 3452/16.05.2022, se precizează că se confruntă în mod constant, săptămânal, cu manifestări agresive, neprovocate ale pacientului T.M.R., parte reclamată în speța de față, acesta persistând în a avea o conduită ostilă față de personalul medical al centrului. Pacientul induce în mod constant o stare de anxietate și de teamă în rândul personalului medical și al pacienților tratați în același salon, fapt ce i-a determinat să îl notifice, comunicându-i că nu tolerează un comportament deviant și o atitudine lipsită de respect față de personalul medical al centrului și că, în conformitate cu dispozițiile art. 664 alin. 1 lit. c pct. ii) din Legea nr. 95/2006, vor fi nevoiți să întrerupă relația medic pacient și vor fi în imposibilitatea de a-i oferi tratament medical, dacă va continua să manifeste aceeași conduită ostilă.

IV. Cadrul legal aplicabil

28. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

✓ **Constituția României**

Art. 1 „(3) România este stat de drept, democratic și social în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate. ”

Art. 4 „(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială. ”

Art. 16 – Egalitatea în drepturi

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.

(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale.”

Art. 30 - Libertatea de exprimare

„(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

(2) Cenzura de orice fel este interzisă.

(3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.

(4) Nici o publicație nu poate fi suprimată.

(5) Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării.

(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.

(8) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictelor de presă se stabilesc prin lege.”

✓ **O.G 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată2**

Art. 2 „(1) În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea

recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

(8): „Prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”.

(11) Comportamentul discriminatoriu prevăzut la alin. (1)-(7) atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz, în condițiile legii.”

Art. 15 „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ura rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia. ”

✓ Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale

Art. 10 Libertatea de exprimare

(1) „Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare.

(2) Exercițarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”

Art. 14 Interzicerea discriminării

“Exercițarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

✓ Ordinul nr.144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor

V. Motivele de fapt și de drept

29. În drept, Colegiul director analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea

contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

30. Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că potrivit jurisprudenței sale, discriminarea presupune tratarea diferită, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, a unor persoane aflate în situații relativ similare în baza unui criteriu interzis. Articolul 14 nu interzice ca Statele membre să trateze diferit grupuri de persoane cu scopul de a corecta "inegalități de fapt" între acestea. Întrădevăr, în anumite situații, eșecul, în sine, de a încerca corectarea inegalităților prin tratament diferit, poate da naștere unei încălcări a Articolului 14 (a se vedea cauza "*relating to certain aspects of the laws on the use of languages in education in Belgium*", § 10; cauza *Thlimmenos v. Grecia*, no. 34369/97, § 44, ECHR 2000-IV; cauza *Stec și alții v. Marea Britanie* [GC], no. 65731/01, § 51, ECHR 2006-VI). Statele contractante dispun de o marjă de apreciere pentru a analiza dacă și în ce condiții diferențele aplicate unor situații similare justifică un tratament diferit.

31. Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv (vezi *Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others*, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; *Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities*, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 *Jippes and others* 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 *Portugal vs. Council* 1999 ECR I-8395 para.91).

32. Conform art. 2 alin. (1) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, constituie discriminare „*orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice*”.

33. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de către petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

34. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 cu modificările și completările

ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. (1) *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. (1), și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

35. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură afirmațiile părții reclamante au o natură discriminatorie, astfel cum este prevăzut în art. 2 alin. (1) al O.G. nr. 137/2000 republicată.

36. Totodată, din analiza obiectului plângerii deduse soluționării, Colegiul director se raportează și la jurisprudența CEDO pentru a defini limita dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitate.

37. Privind libertatea de exprimare, CEDO analizează trei aspecte:

- legalitatea restrângerii, și anume existența unei baze legale interne, și calitatea normei juridice (legea trebuie să fie accesibilă, precisă și previzibilă în așa fel încât să se înțeleagă restrângerea în mod clar, totodată trebuie să permită estimarea consecințelor faptelor contrare legii);

- legitimitatea restrângerii, ceea ce trebuie să fie prevăzută de Convenție (pentru securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, moralei, reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești);

- necesitatea restrângerii într-o societate democratică.

38. Totodată, potrivit art. 15 din O.G. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.

39. Colegiul director reține că, în speță, trebuie analizată raportarea aspectelor semnalate la libertatea de exprimare și corelativ la dreptul de a nu fi supus discriminării. Este evident faptul că dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă având în vedere că discriminarea în sine este un afront

adus demnității umane. Tratatul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop sau ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Tratatul pe cineva mai puțin favorabil datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de demnitatea sa umană.

40. În doctrina de specialitate privitoare la dreptul la opinie și exprimare, precum și exercitarea acestuia, se remarcă, sub acest aspect, că Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice (publicat în Colecția de Legi și Decrete IV/1974) prin art. 19 alin. 3 stabilește că „*exercițiul libertății de exprimare comportă îndatoriri speciale și responsabilități speciale și că poate fi supusă anumitor restricții care trebuie să fie expres stabilite prin lege și sunt necesare: respectul drepturilor sau reputației altora; salvagardarea siguranței naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice*”.

41. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în art. 10 că: “orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” și precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: “*exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora.*”

42. Colegiul director reține că partea reclamată l-a înjurat, i-a adresat jigniri de nenumărate ori, numindu-l “arab”, precum și faptul că în urma conflictului dintre aceștia, organele de poliție au luat măsuri de ordin pecuniar împotriva acestuia, o copie a procesului verbal al contravenției fiind depus ca probă la dosar.

43. Analizând susținerile părților, înscrisurile depuse la dosar și a sesizării, astfel cum este formulată, Colegiul director apreciază că afirmațiile părții reclamate cu referire la naționalitatea petentului, etichetat ca fiind “arab”, are un caracter discriminatoriu, care duce la instigare la ură rasială și aduce atingere demnității petentului.

44. Având în vedere motivele expuse mai sus, Colegiul director constată că se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare prevăzute de art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată, constatând astfel săvârșirea unei fapte de discriminare și decide sancționarea părții reclamate cu avertisment conform art. 7 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Aspectele sesizate constituie fapte de discriminare potrivit **art. 15** din **O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;
2. Sancționarea părții reclamate cu ***avertisment***, potrivit **art. 7** din **O.G. nr. 2/2001** privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședința de deliberări au fost:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BABUȘ Radu – Membru

BĂNICĂ Cerasela Claudia – Membru

GRAMA Horia – Membru

OLTEANU Cătălina – Membru

MOȚA Maria – Membru

SĂVULESCU Radu Cosmin – Membru

RAIU Cătălin Valentin - Membru

Data redactării: 04.08.2023
Redactată și motivată R.B./F.L.I.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu